

فراکسیون تماشاچیان

فائزه عادل
رشته معماری

یادداشت

راننده جلوی مجلس نیش ترمزی میزند و از اتوبوس قدیمی خط جمهوری- بهارستان می آیم پایین. وارد صحن که میشوم میبینم راست میگویند افق دید بسته به جایگاه فرد دارد و حالا از این بالا و روی صندلی های سبزرنگ خانه ملت می شود داخل گود تقنین را دقیق تر دید؛ مابین این دید زنی ها دستگیر شد که مجلس دهم حاشیه زیاد داشت! از اصلاحیه قانون برنامه پنج ساله ششم توسعه که به موجب آن دولت مکلف به رفع تبعیض و متناسب سازی دریافت دستمزد ها شد (که گویا دوسال بعد از تصویب آن حداکثری ترین تاثیری که داشت عمق بخشیدن به شکاف اختلاف طبقاتی بود)، تا حمله ی تروریستی داعش به ساختمان مجلس و تصویب پارلمو و سی.اف.تی؛ همان دو کنوانسیون که ذیل اف.ای.تی.اف و از سوی سازمان ملل متحد به ترتیب برای مبارزه با جرائم سازمان یافته و مبارزه با تامین مالی تروریسم ها اتخاذ شده بودند که الحق و الانصاف در نگاه اول هر دو عقلائی که هیچ، بشردوستانه هم بودند اما کمی که در ماجرا دقیق شدم کاشف به عمل آمد که هر کدام دارای اعتباراتی و مفاد الزام آوری هستند. حرف آخر پارلمو که به الزامات بازنگری و ترمیم قانون کیفری کشورمان، در عرض ایالات متحده می رسید و به اذعان برخی نمایندگان زمینه ای از نفوذ و غصب تدریجی استقلال ملیت ها بود و سی.اف.تی را هم اگر سر بسته بگویم و رد شوم عبارت بود از مصادیق خاصی که برای یک تروریست قابل تصور است، مثلاً نیروهای محور مقاومت که در حال دفاع مشروع از سرزمینشان هستند را نیز شامل می شود و در حال رای گیری در صحن مجلس جمهوری اسلامی هم هست!

کاش از جایگاه تماشاچای صحن صدایم به گوش نمایندگان می رسید که بزرگواران! هیئت غربی که سردار ملی مملکت را تروریست می داند و دست به تحریم و در آخر ترور او میزند چطور می تواند دست دوستی به سمت ما دراز کند؟ که هر طور بود با تبصره و پروپاگاندا ی برخی از حضرات نماینده بالاخره تصویب شد.

چشم می چرخانم در صحن و خیره می شوم در کالیبر دوربین گوشی فلان مارک نماینده ای که مشغول گرفتن سلفی با مخدره جان موگرینی است و پشت سرش هم دیگر نمایندگان در حال سرو دست شکاندن بلکه چشم و ابرویشان در کادر طلایی بیافتد و از فیض این افتخار بی بهره نمانند. آن طرف تر هم گه-گاهی صدای یک نماینده از پشت تریبون صحن زیادی بالا می رود ویکی دوتا مخالف درمیان کرسی ها صدا بلند می کنند که ابراز نظر کنند و لاریجانی با همان لحن همیشگی می گوید: «نظم جلسه رو رعایت کنید برادران...»

و بگذریم از مصوبه های آخرین روزهای مجلس که همین افزایش مناطق آزاد بود، تصور کنید مرز قاچاق کالا را بطور رسمی گسترش بدهیم و در صدا و سیما هم تیتربزنیم که کالای ایرانی بخريد و حمایت کنید که اگر روزی چرخ صنعت بخواهد بیدار شدنش کار حضرت فیل است حالا یک واردات قاچاق هم این وسط ها اتفاق بیافتد خیلی خدشه به اصل حمایت از تولید ملی که نمی زند، می زند؟

اعلام تنفس که می شود از مجلس میزنم بیرون تا هوایی بخورم، علی مظهری هم در حال رفتن به درب خروج است و شاید می رود که به قرار دوستانم در دانشگاه شهید بهشتی برسد و نطق قزایی ایراد کند، آنقدر قزآء که نمی توان نوشت! و بعد از آن محدود صادقی که کلافه از منشن های حساب توئیتری اش شده و لابد بی ربط در محاکمه ی اخیر او هم نخواهد بود.

از سر در اصلی روانه می شوم به سمت پایین و از کنار مسجد سپهسالار می پیچم به سمت میدان و صاف میروم پایین صُفه ی مجسمه ی شهید مدرس می نشینم، همان جایی که لیاخوف روسی مجلس را به توپ بست و به این فکر می کنم که ما مردمان عادی از وکلای خود در خانه ملت خودشان چه می خواهیم؟ جز اینکه مثل مرحوم مدرس با قرار دادهای استعماری مخالفت بکنند و مثل دیالمه رگ گردن بگذارند پای منافع انقلاب یا بشوند شهید بهشتی که از گفتمان اسلام کوتاه نیاید؟ از میدان که دور می شوم جمله ای در ذهنم تکرار می شود که روزگاری از دهان همین مجسمه تراوش کرده بود: «ترقی و تعالی هر قوم این خواهد شد که جامعه میان خودشان را نگهداری کنند و به واسطه ترقی آن جامع ترقی کنند» اتوبوس که جلوی پایم می ایستد، نگاه میکنم به صندلی ها، هنوز هم اتوبوس های خط «جمهوری، به سمت بهارستان» صندلی خالی دارند!

«من با تأیید خداوند متعال و تمسک به مکتب پرافتخار قرآن، به شما فرزندان عزیز اسلام مژده پیروزی نهایی می‌دهم؛ به شرط این که نهضت بزرگ اسلامی و ملی ادامه یابد و پیوند بین شما جوانان برومند اسلام، ناگسستگی باشد» امام خمینی (ره)

خرمشهری دیگر...

فاطمه خلیلی
رشته حسابداری

جمع شوند، و به دلیل اینکه مردم خیانت پیشه ای هستند، و کتاب مقدسشان به آنها اجازه داده که اگر به سرزمینی رفتید، رحم نباید در شما وجود داشته باشد و از هیچ وسیله ای برای پیشبرد هدفشان امتناع نکنید، پس از آن که انگلستان وسیله ی مهاجرتشان را فراهم کرد، به سرزمین فلسطین مهاجرت کردند و زمینها را خریدند. درحالی که یهودی بومی در فلسطین بیش از پنجاه هزار نفر نیست که آن بیچاره ها در بدبختی فوق العاده ای زندگی می کنند؛ یعنی یهودیان اروپایی و آمریکایی که آمدند، از جمله بدبختیهایی که به وجود آورده اند این است که سربار یهودیان اصیلی هستند که حق دارند در آنجا زندگی کنند!...چندین سال است به اسم یهود پول میگیرند و ابرقدرتها هم حمایتشان میکنند و برای خودشان کشور گشایی میکنند و این پول ها و حمایت های مردم نداشتند از روی ناآگاهی است که به اسرائیل میکنند و به عنوان کمک به هم دینشان به هم کیشانشان و خبر ندارند روزانه همین آدم های به ظاهر یهودی چندین خانوار را بدبخت و آواره کوچه و خیابان ها میکنند.» حال نوبت ما است تا به مظلومین هم دینمان کمک کنیم، یادآوری اشتباه ابرقدرتها و کمک به فلسطین و مسلمانان سراسر جهان یک تکلیف است تکلیف واجبی که شهید مطهری قسم خورده اند، مثل نماز خواندن و روزه گرفتن واجب است و حتی اولین سوآلی که بعد از مرگ از ما می کنند این است که در زمینه ی همبستگی اسلامی چه کرده ایم؟

اکنون پس از توفیق انجام عبادات و نماز و روزه در ماه مبارک رمضان این مسئولیت بزرگ بر عهده ماست، همانگونه که ما در تشیع سردار سلیمانی، شهید قدس، یک صدا گفتیم: «من هم قاسم سلیمانی ام» امروز باید راه ایشان را در حمایت از مظلومین و مسلمانان جهان ادامه دهیم، بعد از ایشان برای مسلمانان سراسر جهان سردار سلیمانی باشیم و پای عهدمان بمانیم.

درست است که روز قدس امسال بدون حضور سردار شهید حاج قاسم

آخرین جمعه ی ماه مبارک رمضان امسال همانند سال های گذشته یک وظیفه بر دوشمان داریم که باید به آن عمل کنیم. این وظیفه تنها محدود به روز قدس و در حمایت فلسطینیان نیست همانطور که امام خمینی (ره) فرمودند: «روز قدس فقط روز فلسطین نیست، روز اسلام است؛ روز حکومت اسلامی است. روزی است که باید جمهوری اسلامی در سراسر کشورها بیرق آن برافراشته شود. روزی است که باید به ابرقدرتها فهماند که دیگر آن ها نمی توانند در ممالک اسلامی پیشروی کنند.» هر سال با مشتی گره شده به خیابان ها می آمدیم اما امسال به دلیل شرایط جدیدی که در جهان به وجود آمده است، امکان برگزاری یک راهپیمایی شکوهمند در روز قدس نیست. در باطن کلمه این روز قدس با سال های قبل هیچ تفاوتی ندارد؛ امسال هم باید روی عهد و پیمانمان بمانیم و نشان بدهیم که هیچ ابرقدرتی نمیتواند به مسلمانان بی گناه زور بگوید. هیچ کس نمیتواند میلیون ها انسان بی گناه و زن و بچه را آواره و بی خانه و کاشانه بکند. هیچگاه فراموش نمی کنیم ابرقدرتها با فلسطین مظلوم و مسلمانان سراسر جهان چه کردند! چگونه سرزمینی را بی رحمانه تصاحب کردند و خانواده ها را بی پناه... فاجعه ای که به گفته رهبر معظم انقلاب از روز اول تاکنون، ترکیبی از کشتار و ترور و ویرانگری و غصب و تعرض به مقدسات اسلامی بوده است. از تاریخچه فلسطین چه می دانید؟ می دانید فلسطین در ابتدا سرزمین مسیحی و مسلمان نشینی بوده است که یهودیان فارغ از اینکه تاریخ

سلیمانی و به خاطر شیوع ویروس کرونا با شرایط خاص برگزار خواهد شد، اما مسئله فلسطین و تلاش برای آزادسازی قدس شریف از چنگ اشغالگران صهیونیست آرمانی است که به گفته شهید سلیمانی خشمی عمیق را در دل مسلمانان نهفته کرده و این خشم در وقت مناسب بر سر صهیونیستها ریخته خواهد شد. شهید سلیمانی رفتند تا به گوش همه عالم برسانند که هیچ مظلومی هیچ مسلمانی در دنیا تنها نیست و هیچکس حق تجاوز به سرزمینی را ندارد.

ان شالله با آزادی سازی قدس، اولین قیلگاه مسلمانان میگوییم که یاد سردار همیشه در دل ها است و راهشان تا ابد ادامه دارد. روزی مردم ایران با همبستگی، مقاومت و ایمان به خدا خرمشهر را آزاد کردند. ان شاءالله به زودی فلسطین همانند خرمشهر آزاد می شود تا خون بهای حاج قاسم باشد، آری انتقام سخت ما فتح قدس است.

را مرور کنند با حمایت ابرقدرتها آن را به نام خودشان زدند و غصب کردند؟ تا حالا شده است فکر کنیم سالیان سال اسرائیل با تفکرات بی رحمانه اش و حمایت ابرقدرتها چگونه برپا مانده است و به حیات خود ادامه میدهد؟

شهید مطهری در کتاب حماسه حسینی از تاریخچه اشغال فلسطین چنین می گویند: «آمدند و آمدند. این یهودیانی که شما امروز اسمشان را می شنوید: موشه دایان، زلی اشکول، گلدا مایر، زهرمار! آخر ببینید اینها از کجای دنیا آمده اند؟! مدعی هستند که این سرزمین، سرزمین ماست... بسیاری از یهودیها اصلاً از نسل اسرائیل نیستند؛ جامع مشترکشان فقط مذهب است. یهودیانی که در اطراف دنیا زندگی می کردند، فقط به دلیل اینکه فرنگیها به اینها زجر داده اند دنبال نقطه ای می گردند که آنجا

دفاع از فلسطین مصداق واقعی دفاع از اسلام و قرآن است و هر کس ندای شما را بشنود و به یاری شما نشتابد مسلمان نیست. شهید حاج قاسم سلیمانی

دانشگاه

هدیه حسنی
رشته ارتباط تصویری

معجزه‌ی یک ملاقات

میخواهم از لذت یک دیدار پدر و فرزندی... یا شاید بهتر است دیدار «پدر و دختری» بگویم...

این کلماتی که بر صفحه نقش بسته اند، حکایت از بیست و هشتم اردیبهشت ماه سال نود و نه دارند، اینها راوی دیدار رهبر معظم انقلاب، حضرت آقا سیدعلی، با فرزندان کوچکشان هستند

راستش را بخواهی، آنوقت که با من تماس گرفتند و گفتند که اسمت برای دیدار دانشجویی امسال به قرعه، درآمده، نمیدانستم خوشحال باشم یا ناراحت... چرا ناراحت؟ آخر با خود میگفتم، اینهم شانسی است تو داری دختر؟! اسمت در نیامد، در نیامد... تا امسال که مراسم مجازی برگزار میشود، باید انتخاب شوی، آدم هم انقدر بی سعادت...! اما باز با خود میگفتم این هم غنیمت است، خدارا چه دیدی، حتما قسمتی در کار است.

خلاصه که کوله بار را بسته و روز موعود راهی محل جمع شدن دانشجویان، در ناحیه بسیج تهران شدم. وقتی رسیدم، جز معدود پزندگانی و تعدادی گریه ی ملوس و البته چند تن اخوی محترم، نشانی از خانم های گروه ندیدم. کاشف به عمل آمدم که خواهران دیگر، از راه دور و خودشان تا مکان دیدار (دانشگاه صدا و سیما) می آیند، از طرف دیگر وقتی برای گرفتن کارت دیدار به مسئول گروه مراجعه کردم، متوجه شدم که کارت این حقیر به نام دوست عزیزمان که قبلا اسمش را داده بود و به دلیل بعد مسافت، امکان حضور نداشت، صادر شده است! به قول بنده خدایی: یا ذالجلال و الکرام!! چه کنیم، چه نکنیم، تصمیم بر آن شد تا ریسک کرده و با همان کارت راهی شوم. و اما من، تنها خانم گروه چه کنم؟ با تعداد انبوهی از برادران بسیجی که دارند یکی یکی سوار مینی بوس میشوند...! با خود گفتم، پروردگارا، گفته بودند برای دیدار یار، رنج ها باید کشید، اما دیگر این مدلی اش را ندیده بودیم... خلاصه که مواجه با جوان دوم باعث شد، تا اینکه حاج آقای بزرگواری، همچون پدری مهربان، دلش برایم سوخت و مرا به صورت وی آی پی، با ماشین شخصی خود تا دانشگاه رساندند...

و اما نوبت به زمان بعد از تحویل تلفن های همراه و ایست بازرسی های دوم و سوم و تست سلامت و ضد عفونی و دریافت دستکش رسید... خداوند هیچ عاشق شیفته ی روزه ای را اینگونه امتحان نکند! روی صندلی هایی که برای رعایت فاصله اجتماعی، یکی درمیان با تصویری از شهدا منور شده بودند، نشستیم... میان شهیدان بزرگوار، علی نقی توکلی و محمدرضا ژبان احمدی... حال عجیبی داشتم، شبیه دختری که سالهاست آرزوی دیدار پدرش را میکشد، هم خوشحال و دست از پا نشناس، هم مملو از دلشوره...

بالاخره بعد از آماده شدن تمهیدات و تمرین مجری و مستقر شدن فیلم بردار ها و عکاسان، تصویر حضرت آقا، روی تلویزیون های روبه روی دانشجویان نقش بست و فضا با عطر صلوات و شعار های: «ای رهبر آزاده، آماده ایم آماده...» خوشبو شد... نزدیک بود اشکم سرازیر شود وقتی دیدم رهبرم روبه روی ما، هرچند با فاصله ی چند کیلومتری نشسته و آماده گوش سپردن به حرف ها و دردودل های فرزندان است، معنای «بُعد منزل نبود در سفر روحانی» را دقیقا در اینجا درک کردم...

بعد از سلام و علیک و خیر مقدم خانم مجری، زمان قرائت بیانات نمایندگان تشکل ها رسید... قرار بر این شد که هر نفر به مدت ۷ دقیقه صحبت خود را ارائه دهد... هرچند که خیلی تک و توک، اخوی های گرام، یکی دو دقیقه ای را وقت می خریدند تا هم نتایج یک سال تلاش شان را تمام کنند، هم یکی دو کلمه ای خصوصی و برای التماس دعا با حضرت آقا صحبت کنند...

در شرایطی که گمان می رفت به دلیل مجازی بودن دیدار، دیگر از درخواست های مکرر انگشتر و چفیه و قرآن و طلب خواندن خطبه عقد خبری نباشد، اما هیچ چیز نمیتواند یک بچه مسلمان انقلابی را محدود کند!؛ درخواست ها از سالهای قبل بیشتر نبوده باشد، کمتر هم نبود. اما از جنبه های طنز صحبت های پدر فرزندی که بگذریم، آنصافا چقدر سخنان دانشجویان تشکل های مختلف ارتقا یافته، ریز و دقیق و سنجیده بود...

چقدر آقا جانمان لذت بردند از بزرگ شدن دانشجویانی که سطح و کمیت و کیفیت انتقاد را بالاتر برده بودند، هرچند ایشان نکاتی را برای بهتر شدن این مباحث و نکاتی پیرامون نقد و مطالبه گری احسن را گوشزد کردند... مثلا ضرورت مراقبت در عدم سوء استفاده دشمن از مطالبه گری ما، اینکه نگذاریم این مطالبه ی ما و اعتراض ما اعتراض به نظام اسلامی تلقی بشود. دوّم اینکه فرمودند: «پرچم مطالبه گری را اگر شما در دست داشته باشید، خوب است؛ [اما] اگر شما این پرچم را زمین گذاشتید، کسانی ممکن است این پرچم را بردارند که هدفشان رفع مشکلات مردم نیست؛ [بلکه] هدفشان معارضه و مبارزه ی با اسلام و با جمهوری اسلامی و با نظام اسلامی است؛ یا «انتقاد در کنار پیشنهاد و پرهیز از پرخاشگری...» و ...

خلاصه که از پاسخ به ابهامات و شبهات مطرح شده توسط دانشجویان گرفته تا توصیه ده گانه ارزشمندشان که شامل توصیه های فکری، گفتاری، عملی و عبادی (مثلا توصیه به خواندن ادعیه صحیفه سجاده، مثلا دعای بیستم و...) بود، حضرت پدر سنگ تمام گذاشتند و با دقت تمام به صحبت های فرزندانمان گوش سپردند، یادداشت برداری کردند، تشکر و قدردانی و تشویق کردند و در عین حال نقد و رفع شبهه... آخر سر هم وعده دادند، تمامی درخواست های برادران را اعم از چفیه، انگشتر و... را برایشان خواهند فرستاد. این ملاقات، هرچند از راه دور، اما با صمیمیتی عجیب برگزار شد و گذشت... حقا که رهبرمان، حق پدری را بیشتر از لیاقتمان در حق مان بجا میاورند، ای کاش ماهم عصای دست صالح و مفیدی برایشان باشیم...

به راستی، به این فکر میکنم که وسعت مهربانی و عدل پدر همه مظلومان و آزادگان جهان، آقا جانمان، حضرت صاحب الامر (عج)، چقدر است؟ در آخر رفیق، از صمیم قلب برایت آرزوی چشیدن این دیدار گوارا و دلچسب، و برای همه مان آرزوی توفیق سربازی ولایت فقیه و درنهایت سربازی امام عصر (عج) را دارم...

خطکش

«کاش کسانی بتوانند مثل شهید آوینی این جهاد عظیم مقابله با کرونا را روایت کنند؛ همچنان که شهید آوینی توانست جزئیات جبهه را برای ما روایت بکند و آن را ماندگار کند.»
آیت الله خامنه ای

رزمایشی به وسعت دل ها

محدثه جهانی خشی
رشته الکترونیک

ریتویت

99 رهبر معظم انقلاب: ماه رمضان ماه انفاق، ایثار و کمک به مستمندان است، چه خوب است رزمایشی در کشور برای کمک همدلانه به نیازمندان و فقرا بوجود بیاید.

چندین مرحله هزاران بلکه میلیونها بسته مواد غذایی و بهداشتی جمع آوری، تهیه و اهدا شد.
بخشش صاحبخانه ها و صاحب مغازه ها
باتوجه به بسته بودن مغازه ها و آسیب بسیاری از مشاغل و کسب و کارها، برخی صاحبخانه ها و صاحب مغازه ها در این مدت از اجاره بهای خود گذشتند تا بتوانند حتی اندکی هم که شده شرایط را برای اقشار آسیب دیده مساعد کنند.

در پی فرمایشات مقام معظم رهبری در نیمه شعبان مبنی بر راه اندازی رزمایش گسترده در کشور نهاد های انقلابی همگام با مردم تلاش می کنند تا گوشه ای از دغدغه اقشار مستمند و مستضعف را کم کنند.

در این رزمایش درس عدالت، محبت و کمک به محرومان که از مولا امیر المومنین در میان شیعیان و محبان آن حضرت به یادگار مانده است، موجی از همدلی و مواسات را در کشور به راه انداخت که مصادف با ماه مبارک رمضان، شهادت امیرالمومنین و شبهای قدر بود. هنگامی که کاربران غیر ایرانی در فضای مجازی همدلی و کمک های هموطنانمان را دیدند از مشارکت و نظمی که در انجام این رزمایش شکل گرفته است شگفت زده شدند و با هشتگ دولت العدل یادآور عدالت بعد از ظهور آقا امام زمان شدند. محبت و نوع دوستی از گذشته ها در میان مردم

تهیه ارزاق به نیابت از شهدا
در جریان رزمایش گسترده کمک های مومنانه در سراسر کشور، بسیاری از بسته ها به نیابت از شهدا و به همراه جملات یا تصاویری از شهدا به ویژه شهید حاج قاسم سلیمانی به نیازمندان تحویل داده شد.

امام حسین (ع)، حلقه وصل
به روایت یکی از خادمان کمک های مومنانه، امام حسین (ع) حلقه وصل جهادگران بود، همه به عشق امام حسین (ع) و ائمه اطهار در این رزمایش بزرگ حضور می یافتند و بعد از اتمام کارهای جمع آوری و بسته بندی، با بغضی که از دلتنگی هیئت های مذهبی در این دوران بود، در کنارهم روضه اباعبدالله میخواندند.

تهیه تلفن همراه و اینترنت برای دانش آموزان
در جریان ادامه آموزش و تحصیل مجازی در دوران تعطیلات، یکی از معلمان برای دانش آموزان کم بضاعت خود تلفن همراه یا بسته های اینترنت تهیه و هدیه کرد تا شرایط یادگیری درس برای این دانش آموزان فراهم شود.

ایران بوده است، همانند دوران هشت سال دفاع مقدس که مردم از هر چه داشتند، حتی فرزندان خود، در این راه گذشتند و زنان جامعه علاوه بر تربیت فرزندان دلیر و جوانمرد، در پشت جبهه ها با پختن نان، دوختن لباس و بافتن لباس های گرم برای رزمندگان نقش آفرینی کردند. مردم ما حتی در جریان سیلها و زلزله اخیر برای بازسازی خانه و تهیه لوازم ضروری به مردم آسیب دیده کمک کردند تا هموطنان سیل زده و زلزله زده زودتر بتوانند به آرامش خانه های گرم خود باز گردند.

یک لقمه بازی، رزق اسباب بازی
در یکی از مهد کودک ها، خانواده ی کودکانی که توان مالی بیشتری داشتند، برای فرزندان خانواده های آسیب دیده از بیماری کرونا اسباب بازی و میان وعده تهیه کردند تا مقداری سختی دوران قرنطینه برایشان قابل تحمل و آسان شود.

نقش آفرینی مادرانه
زنان و مادران دلیر جامعه در روزهای قرنطینه و سختی های ناشی از آن با کارهایی از قبیل سرگرم کردن فرزندان در خانه و گردهم آوردن اعضای خانواده با شادی و نشاط، تلاش کردند تا کانون گرم خانواده حفظ شود، زنان دیگری نیز بودند که در دوخت ماسک، گان، بسته بندی ارزاق و... در صحنه حضور داشتند.

مساجد و حسینیه ها، کانون کمک مومنانه
با وجود اینکه مصلی های نماز جمعه، مساجد و حسینیه ها برای جلوگیری از شیوع ویروس بسته بودند، اما همچنان این اماکن مذهبی پایگاه جمع آوری کمک های مردمی و فرارگاه رزمایش همدلی بودند.

تهیه بسته های ارزاق
در جای جای این کشور برای افراد مستضعف و مشاغل آسیب دیده، در

Zeinab Sharifi
@zedsharifi
با #اسرائیل وارد جنگ خواهیم شد، هر کس با ماست؛ بسم الله! هر کس با ما نیست، خداحافظ.
این را حاج احمد گفت و سال هاست قاسم سلیمانی ها جان خود را فدای این راه کرده اند.
حال ما جوانان سرباز سید علی، می گویم اسرائیل به زودی زود از جهان محو خواهد شد.

فرزند خاکی
@f_khakpour_79
#قدس خونبهایت
سپهد قاسم سلیمانی: به یاری خداوند طلوع صبح پیروزی نزدیک است و رنگ مرگ صهیونیست های متجاوز به صدا در آمده است.
#Palestine
#QudsDay

Hedieh Hasani
@He_Hasani
... ادعای افتتاح | ...
🌟 وَأَنْصُرْنَا بِهٖ عَلٰی عَدُوِّكَ وَعَدُوِّنَا
🌟 خدایا با ظهورش ما را بر دشمن خودت پیروز گردان
Dear God, by his coming help us
...overcome your enemies
#Palestine
#qudsday

eDeLe
@ef_eDeLe
بگذار دشمن خود را بفریب
و در انتظار از پا نشستن ما باشد
آینده از آن فرزندان ماست!
سید مرتضی آوینی
#القدس_درب_الشهداء
#QudsDay
#Palestine

زهرا صاد
@Zsafarili
شهید آوینی: امروز وعده های قرآن به تحقق نهای خوش نزدیک شده است و امت اسلام دریافته است که چگونه باید برای آزادی #قدس اقدام کند.
#Palestine
#القدس_درب_الشهداء
#QudsDay